

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 154/14
V Lucemburku dne 20. listopadu 2014

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-507/13
Spojené království v. Parlament a Rada

Unijní právní úprava omezující poměr prémie zaměstnanců bank k jejich základní mzdě je podle generálního advokáta Jääskinena platná

Stanovení pevného poměru mezi prémie a základní mzdou neomezuje celkovou výši odměny.

V návaznosti na celosvětovou finanční krizi v roce 2008 přijala Evropská unie širokou škálu opatření v zájmu posílení regulace a stability svých finančních institucí. Na jednáních konaných v souvislosti s přijímáním těchto opatření byla za jednu z hlavních příčin krize označována struktura systémů odměňování v těchto institucích. Vyplácení často vysokých prémie v porovnání se mzdou motivovalo zaměstnance k podstupování nadměrných rizik, aby se tímto způsobem podíleli na krátkodobých ziscích bank, nikoli však na nákladech jejich případného neúspěchu, které v nejzávažnějších případech nesli daňoví poplatníci. Legislativní „balíček o kapitálových požadavcích“ přijatý v roce 2013 Radou a Parlamentem (známý jako balíček CRD IV a sestávající ze směrnice¹ a nařízení²) proto zahrnoval sérii regulačních opatření v této oblasti.

Směrnice o kapitálových požadavcích obsahuje ustanovení, které upravuje poměr mezi pevnou složkou odměny (základní mzdou) a její pohyblivou složkou („prémie“) u osob, jejichž pracovní činnost má vliv na rizikový profil jejich finančních institucí. Směrnice stanoví, že těmto zaměstnancům nemohou být vypláceny prémie přesahující 100 % jejich základní mzdy, anebo 200 %, pokud se členské státy rozhodnou svěřit toto oprávnění akcionářům, vlastníkům či společníkům těchto finančních institucí. Směrnice také svěřuje Evropskému orgánu pro bankovnínictví (EBA) pravomoc navrhnout regulační technické normy, které stanoví kritéria k určování osob spadajících do působnosti směrnice.

Nařízení o kapitálových požadavcích ukládá finančním institucím povinnost zveřejňovat poměr stanovený směrnicí a počet osob, jejichž odměna překračuje určitou mez. Rovněž požaduje, aby tyto instituce zveřejňovaly informace o celkové odměně pro každého člena jejich vedoucího orgánu nebo vrcholného vedení, pokud o to požádá členský stát nebo příslušný orgán.

Spojené království podalo žalobu, kterou se domáhá, aby Soudní dvůr tato konkrétní ustanovení směrnice a nařízení prohlásil za neplatná. Spojené království má za to, že opatření, jež stanoví poměr mezi pohyblivou a pevnou složkou odměny, nemohla být přijata na základě ustanovení Smlouvy týkajících se svobody usazování a volného pohybu služeb (čl. 53 odst. 1 SFEU), ale že spadají do oblasti sociální politiky, a tudíž do pravomoci členských států. Spojené království rovněž argumentuje, že dotyčná ustanovení porušují zásadu proporcionality a subsidiarity, že směrnice porušuje zásadu právní jistoty, že svěřením pravomocí EBA je protiprávní a že ustanovení nařízení, která požadují zveřejnění odměny, porušují právo na soukromí a pravidla ochrany údajů.

Generální advokát Niilo Jääskinen ve svém dnešním stanovisku navrhl, aby Soudní dvůr všechny žalobní důvody Spojeného království, tj. žalobu v plném rozsahu, zamítl.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, s. 338).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, s. 1).

Pokud jde o hlavní argument Spojeného království, podle kterého byla opatření přijata za použití nesprávného právního základu, generální advokát uvedl, že Soudní dvůr již rozhodl, že opatření, která podporují harmonický rozvoj činností úvěrových institucí na celém území Evropské unie tím, že odstraňují jakákoli omezení svobody usazování a volného pohybu služeb a zároveň zvyšují stabilitu bankovního systému a ochranu vkladatelů, mohou být založena na čl. 53 odst. 1 SFEU³. Vzhledem k tomu, že pohyblivá složka odměny má přímý dopad na rizikový profil finančních institucí, může ovlivnit stabilitu finančních institucí, jež mohou svobodně působit v celé Unii, a v konečném důsledku i stabilitu finančních trhů Unie. Opatření napadená Spojeným královstvím jako taková souvisejí s podmínkami přístupu k činnostem finančních institucí na vnitřním trhu a s jejich výkonem.

V otázce, zda je třeba tato opatření považovat za opatření spadající do oblasti sociální politiky, generální advokát připustil, že stanovení výše odměny je nesporně v pravomoci členských států. Avšak stanovení poměru pohyblivé složky odměny k základní mzdě není totéž co „maximální prémie pro bankéře“ nebo stanovení výše odměny, protože není stanoveno žádné omezení základní mzdy, k níž se prémie vážou. Poměr 100 % zavedený právními předpisy se může týkat jakékoli částky, kterou je banka připravena vyplatit ve formě pevné mzdy. Neexistenci „maximální výše“ podtrhuje skutečnost, že tento poměr může být zvýšen na 200 % nebo že jej členské státy mohou stanovit na úrovni nižší než 100 %. Jelikož neexistuje žádné právní omezení pro základní mzdu, jež může být vyplacena, není omezena ani celková úroveň odměny.

V odpověď na argument Spojeného království, že zveřejnění celkové odměny pro každého člena vedoucího orgánu by bylo v rozporu s unijním právem na ochranu údajů, generální advokát uvedl, že toto zveřejnění není povinností, ale naopak předmětem volného uvážení svěřeného členským státům. Při posuzování žádosti o takové informace jsou členské státy povinny postupovat v souladu s unijními právními předpisy na ochranu údajů a finanční instituce samozřejmě může napadnout legalitu takového rozhodnutí u příslušného soudního orgánu.

K otázce, zda je svěření pravomocí EBA v souladu s právem, generální advokát Jääskinen uvedl, že pravomoci, které směrnice svěřuje Komisi a EBA, se týkají pouze technických aspektů, které nejsou podstatné, kdežto strategická a politická rozhodnutí byla učiněna v základním legislativním aktu. EBA má navíc pouze pravomoc vypracovat nezávazné návrhy opatření, které se nemohou stát právní normou, nebudou-li následně přijaty Komisí. Jelikož návrhy EBA nemají právní účinek, nemohou se tedy dotýkat práv a povinností dotýčných jednotlivců. V důsledku toho je svěření pravomocí EBA platné.

Pokud jde o tvrzení Spojeného království, že došlo k porušení zásady právní jistoty tím, že se dotýčná ustanovení použijí na pracovní smlouvy uzavřené před vstupem směrnice v platnost, generální advokát uvedl, že finanční instituce byly o dalších právních předpisech v oblasti odměňování uvědomeny s dostatečným předstihem před uplynutím lhůty k provedení stanovené směrnicí. Generální advokát též s ohledem na rozsáhlou medializaci tohoto tématu a na skutečnost, že směrnice byla v Úředním věstníku vyhlášena v červnu 2013, učinil závěr, že když daná opatření vstoupila na počátku roku 2014 v platnost, byla již dobře známá a bylo možné se na ně připravit.

Generální advokát Jääskinen konečně neshledal žádné legitimní důvody pro tvrzení Spojeného království, že napadená ustanovení jsou v rozporu se zásadou proporcionality a subsidiarity, přičemž uvedl, že cíle spočívajícího ve vytvoření jednotného regulačního rámce pro řízení rizik nemohly vnitrostátní vlády dosáhnout lépe než Unie.

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost

³ Rozsudek Německo v. Parlament a Rada, [C-233/94](#).

k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Úplné znění stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na Europe by Satellite ☎ (+32) 2 2964106